

SÉNAT DE BELGIQUE

SÉANCE DU 10 MAI 1938.

Rapport de la Commission de la Justice, chargée d'examiner la Proposition de Loi relative à l'amnistie de certains délits.

(Voir le n° 18 du Sénat).

BELGISCHE SENAAAT

VERGADERING VAN 10 MEI 1938.

Verslag uit naam van de Commissie van Justitie, belast met het onderzoek van het Wetsvoorstel tot het verleen van amnestie voor zekere misdrijven.

(Zie n° 18 van den Senaat).

Présents : MM. Pierre VAN FLETEREN, président; BREUGELMANS, GILLON, LEGRAND, VAN DIEREN, VAN REMOORTELO, VERGEYLEN et HANQUET, rapporteur.

MESDAMES, MESSIEURS,

M. Van Dieren a déposé une proposition de loi portant amnistie pour tous délits et infractions dont les auteurs auront eu principalement pour but de protester contre la non-application ou l'application défectueuse de la loi sur l'emploi des langues en matière administrative. La proposition prévoit également qu'il sera mis fin à toutes les poursuites de l'espèce dont les tribunaux sont saisis au moment de la publication de la loi.

Votre Commission de la Justice a pensé qu'on ne pouvait amnistier ceux qui, en lieu et place de l'autorité, cherchaient en quelque sorte à se rendre justice à eux-mêmes, d'autant plus que la proposition visait non seulement ceux qui, par leurs actes, protestaient contre la non-application de la loi, mais aussi ceux qui prétendaient juger « son application défectueuse ».

Le fait que les manifestations de ce genre n'avaient pas cessé de se produire et entretenaient une agitation mal-

MEVROUWEN, MIJNE HEEREN,

De heer Van Dieren heeft een wetsvoorstel ingediend houdende amnestie, voor al de misdrijven en overtredingen waarvan de daders vooral voor doel hadden te protesteeren tegen de niet-toepassing of gebrekkige toepassing van de wet op het taalgebruik in bestuurszaken. Het voorstel voorziet ook dat een einde wordt gesteld aan al de vervolgingen die bij de rechtbanken aanhangig waren op het oogenblik van de bekendmaking der wet.

Uw Commissie van Justitie was de meening toegedaan dat geen amnestie mocht worden verleend aan degenen die, in de plaats tredend van het gezag, eenigermate trachtten zelf recht te doen, te meer daar het voorstel niet alleen sloeg op degenen die, door hun daden, protesteerden tegen de niet-toepassing der wet, doch ook op degenen die de bedoeling hadden over « hare gebrekkige toepassing » een oordeel te vellen.

De Commissie van Justitie bleef niet onverschillig voor het feit dat dergelijke betoogingen zich steeds blijven

saine dans nombre de villes et de localités, le fait aussi que ces actes de sabotage et de destruction, s'attaquaient aux inscriptions les plus utiles, voire les plus indispensables, n'ont pas laissé indifférente la Commission de la Justice.

Dans une pensée d'apaisement, pourtant, de nombreux membres ont proposé, non d'admettre le texte de la proposition de loi, mais de l'amender de telle manière qu'à une amnistie quasi automatique, fût substituée une amnistie limitée aux cas où l'acte réprimé aurait trouvé un élément de justification dans une violation flagrante de la loi par l'autorité chargée de l'appliquer.

Cet amendement avait, selon ses auteurs, l'avantage d'appeler l'attention de l'autorité sur la non-application de la loi et de mettre fin à certaines exagérations qui se seraient produites.

M. Van Dieren a déclaré s'opposer à ce qu'une proposition ainsi tronquée prît la place de la proposition d'amnistie pure et simple.

La Commission s'est inclinée devant la décision de M. Van Dieren.

Se prononçant sur le principe qui lui était soumis, elle avait repoussé la proposition dans sa réunion du 12 janvier 1938 par 5 voix contre 3 et 6 abstentions.

Le présent rapport a été adopté à l'unanimité des membres présents.

Le Président,
PIERRE VAN FLETEREN.

Le Rapporteur,
J. HANQUET.

voordoen en in tal van steden en gemeenten een ongezonde beroering verwekten en ook voor het feit dat deze daden van sabotage en vernieling worden gepleegd op de meest nuttige ja zelfs onmisbare opschriften.

In een geest van bedaring, evenwel, hebben talrijke leden voorgesteld niet in te gaan op den tekst van het wetsvoorstel doch hem derwijze te wijzigen dat een schier automatische amnestie zou vervangen worden door een amnestie die beperkt zou zijn tot de gevallen waarin de-beteugelde handeling een rechtvaardiging mocht hebben gevonden in een klaarblijkelijke overtreding van de wet door de overheid die haar moet toepassen.

Volgens zijn voorstellers had dit amendement het voordeel de aandacht van de overheid op de niet-toepassing van de wet te vestigen en aan sommige overdrijvingen paal en perk te stellen.

De heer Van Dieren verklaarde dat hij zich verzette tegen de vervanging van zijn louter amnestie-voorstel door een aldus beknot voorstel.

De Commissie nam vrede met het besluit van den heer Van Dieren.

Uitspraak doende over het haar voorgelegde beginsel, had zij, in haar vergadering van 12 Januari 1938, het voorstel met 5 tegen 3 stemmen verworpen, 6 leden onthielden zich.

Dit verslag werd eenparig door de aanwezige leden goedgekeurd.

De Voorzitter,
PIERRE VAN FLETEREN.

De Verslaggever,
J. HANQUET.